

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Tako skrbijo za delavsko ljudstvo.

Voditelji socialne demokracije po raznih državah so se odlikovali s čudovito spretnostjo, da so znali svoj lastni gmotni interes predstavljati kot interes stranke, da, celo kot interes delavstva. Pod to krinko so prejeli visoke dohodke na stroške brezimovinskega proletariata: voditelji so bogati, proletarec pa je vedno bolj lezel v siromaštvo in bedo. Zlasti so se po raznih krajih slišale pritožbe, da so stroški uprave socialnih zavarovanj veliko previsoki, izplačila zavarovalnic svojim članom pa mnogo prenizka.

Ko so na Dunaju po zlomu socialističnega ustanka razpustili socialistično stranko in njene bivše voditelje odstranili z mest, ki so jih prej zavzemali v raznih korporacijah, je prišlo na dan, kako lepe plače so dobivali rdečkasti voditelji. Tako je n. pr. zvezni svetnik Maks Klein, ki je zdaj v zaporu, bil drugi ravnatelj trgovske zavarovalne blagajne in obenem, da je mogel uspešnejše sebe kontrolirati, drugi načelnik tega instituta. V pisarno je prihajal navadno ob pol 12. uri ter je čez eno uro odšel. To pa še ni vse. Bil je tudi drugi podpredsednik glavnega zavoda za zavarovanje nameštencev ter je v tej ulogi revidiral nadzorstvo svojega lastnega instituta. Za svoje »naporno« delo je prejemal mesečno 1950 šilingov, štirinajstkrat na leto, njegovi dve tajnici pa sta prejemale mesečno po 600—700 šilingov, tudi štirinajstkrat na leto. Kot zvezni svetnik je poleg tega prejemal Maks Klein mesečno 300 šilingov. Svojo bodočnost si je zagotovil s tem, da se je dal namestiti neodpovedljivo, vsled česar mu mora zavod mesečno plačati 1100 šilingov pokojnine.

Socialistični voditelji so se torej, kakor spričuje navedeni slučaj, ki ima veliko še hujših vrstnikov, dobro znali preskrbeti z gmotnim blagoslovom, ki jim je omogočal nebesa na zemlji, ker v prava nebesa ne verujejo. Kot previdni možje so tudi za to poskrbeli, da ne pride premoženje ob kakšni politični priliki v »nepoklicane« roke. Socialistične organizacije v Avstriji so že davno pred socialističnim ustankom v bojzani, da ne bi uspel, spravile v inozemstvo svoje premoženje, označujoč ga kot »delavski« denar, in sicer na zasebne račune socialističnih voditeljev. Že spomladi leta 1933 so spravili v inozemstvo, kakor je sedaj dokazano, svoto 1.400.000 šilingov pod pretvezo,

da je to premoženje 2. internacionale (mednarodne socialistične zveze), namenjeno za podporo angleškim in francoskim delavcem za slučaj štrajka.

S kako premetenostjo in lokavostjo se je postopalo, se vidi iz tega, ker so rdečkasti voditelji pravočasno oskrbeli, da so navedene organizacije sprejele v svoja pravila naslednjo dodatno določbo: »V slučaju uradnega razpusta zveze pripada njeno premoženje predsedniku in njegovemu namestniku.« To je torej tisti denar, ki je bil pravočasno spravjen v inozemstvo, da ga morejo uporabljati ter od njega živeti razni socialistični voditelji, ki so ostavili delavske množice prvi hip, ko so videli, da je ustanek ponesrečen. Glavni voditelji avstrijske socialne demokracije, ki so o pravem času svojo častito osebnost spravili z begom na varno, kakor dr. Bauer, dr. Deutsch, König in drugi, dajejo svetu dejanski dokaz, kakšna je v resnici skrb marksističnih voditeljev za delavsko ljudstvo.

Voditelji socialne demokracije so spravili na varno ne samo svojo kožo, ampak tudi za sebe potrebna gmotna sredstva. V Avstriji je po zlomu ustanka in razpustu socialno demokratske stranke oblast izdala uradna poročila

o tem, kako so gotovi voditelji denar, nabran od delavcev, spravili v inozemstvo, in sicer na zasebne račune. Tega denarja je, kolikor se je dosedaj ugotovilo, nad 5 milijonov šilingov.

Od tega denarja so bile dvignjene naslednje svote: V Curihu — v Švici — je prejšnji socialistični poslanec in vođa socialistične železničarske organizacije König dvignil 1.800.000 šilingov, Valter Escher 42.000, dr. Friderik Adler 48.000, Karel Schieferstein pa 1.945.000 šilingov. V Bernu — v Švici — so izplačali dr. Maierju 106.000, v Baslu — tudi v Švici — je bivši socialistični poslanec Taeggi dvignil 302.000 šilingov. Nadalje je v Švici Maks Maier dvignil 98.000 šilingov, v Utrechtu — na Nizozemskem — so izplačali socialno-demokratskemu poslanskemu tovarišu Hiemstri 106.000 šilingov. Skupaj sta Hiemstra in neki Meister v Utrechtu in Švici dvignila 198.000 šilingov. Kakor je doslej uradno ugotovljeno, so rdečkasti voditelji dvignili za sebe okoli 5 milijonov šilingov denarja, ki je bil zbr. od delavcev in je last delavcev. To pomenja za avstrijsko socialno demokracijo še hujši udarec, kot je bil zlom socialističnega krvavega ustanka na pustni pondeljek in torek.

Naša zunanja politika.

O priliki razprave v narodni skupščini o proračunu zunanjega ministristva je imel minister zunanjih zadev g. Bogoljub Jevtič govor o zunanji politiki naše države, ki je močna in dosledna. Podrobno bomo navedli važnejše misli njegovega govora.

Gospodarske smernice Male antente.

Kaj želimo doseči na gospodarskem področju?

1. Zaradi gospodarske in finančne stiske so naša narodna gospodarstva utesnila in zlasti zmanjšala obseg medsebojne izmenjave dobrin. Naša prva naloga je, da to izmenjavo čimprej dvignemo in da že sedaj ustvarimo osnovo za izboljšanje naših medsebojnih trgovinskih odnošajev v letu 1934. Od tega izboljšanja v letu 1934 naj bo odvisen nadaljnji porast medsebojne izmenjave med tremi državami. L. 1935

naj zopet dokaže nadaljnje sistematično izboljšanje v naših gospodarskih odnošajih in v izmenjavi blaga.

2. V tem smislu bo pripravljen zaozročen sistem raznih ukrepov, novih ustanov in novih organizacij za naše gospodarske odnošaje. Gre za ustanovitve stalnih ustanov, ki naj olajšajo in dvignejo iz leta v leto obseg medsebojne izmenjave blaga in prilagodijo gospodarske ustanove naših treh držav (Jugoslavije, Čehoslovaške in Rumunije) drugo drugo, da ustvarijo pogoje za kritje potreb med tremi državami, tako da bo mogoče z delom in z razvojem, kakor je to bilo z našo politično skupnostjo, doseči tudi tako gospodarsko skupnost, ki bo mogla pospešiti gospodarsko blagostanje naših treh držav.

3. Pri tem svojem delu pa nikakor ne želimo, da bi izključili kakšno drugo državo. Nasprotno, v interesu nas vseh je, da sodelujemo na tem področju z vsemi našimi sosedi. Mi bomo upoštevali njihove upravičene gospodarske interese. Vse naše delo v gospodarskem svetu bo prešinjeno s to težnjo. Mi bomo iskreno in z zadovolj-